

بررسی تاثیر دریافت فلومازنیل پس از آموزش بر فراموشی القایی توسط باکلوفن در مدل احترازی غیر فعال موش صحرایی نر

عبدالرحمن صریحی^۱، زینب محمدی^۲، ناصر میرازی^۳، علیرضا کمکی^۱

خلاصه:

سابقه و هدف: باکلوفن آگونیست گیرنده گابا-ب و فلومازنیل آنتاگونیست گیرنده‌های بنزو دی‌ایزپینی می‌باشد که در ورود کلر از طریق گیرنده‌های گابا تسهیل ایجاد می‌نمایند. هدف این مطالعه بررسی اثر فلومازنیل بر فراموشی القایی توسط باکلوفن در مدل حافظه احترازی غیر فعال در موش صحرایی نر بود.

مواد و روش‌ها: ۴۹ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار (۲۰۰-۲۵۰ گرم) به ۷ گروه ۷ سری به‌طور تصادفی تقسیم گردیدند که شامل گروه‌های زیر بودند: کنترل شوک دیده، شوک ندیده و بدون دارو و گروه‌های دریافت کننده باکلوفن (۱۰ mg/kg I.P.) و فلومازنیل (۱۰ mg/kg I.P.) به تنهایی و بالاخره سه گروه دریافت کننده باکلوفن که به ترتیب فلومازنیل را نیز در زمان‌های ۵، ۹۰ و ۳۶۰ دقیقه پس از آموزش در یافت کردند. موش‌ها توسط دستگاه احترازی غیر فعال آموزش داده شدند و ۴۸ ساعت بعد آزمون به‌خاطرآوری انجام شد.

زمان تأخیر اولین ورود (STL)، زمان باقی ماندن در اثاق تاریک و تعداد ورود به اثاق تاریک، در مورد هر یک از موش‌ها ثبت گردید.

نتایج: نتایج مطالعه حاضر اثرات القاء فراموشی باکلوفن را تأیید نمود. فلومازنیل به‌تنهایی اثری بر حافظه احترازی غیرفعال نداشت؛

هر چند ۹۰ دقیقه بعد از آموزش توانست فراموشی القاء شده توسط باکلوفن را مهار کند.

نتیجه‌گیری: فلومازنیل قادر است اثر مهاری باکلوفن را آنتاگونیزه نماید. احتمالاً با بالارفتن غلظت فلومازنیل، این ترکیب از طریق اثر بر گیرنده‌های گابا-ب می‌تواند اثر ماندگاری حافظه را بیشتر نماید.

وازگان کلیدی: حافظه احترازی، باکلوفن، فلومازنیل، موش صحرایی

دو ماهنامه علمی-پژوهشی فیض، دوره هجدهم، شماره ۲، خرداد و تیر ۱۳۹۳، صفحات ۱۱۰-۱۱۵

مدل یادگیری احترازی غیر فعال (Passive Avoidance Model)

Learning; PAL) به صورت گسترده در مطالعات فارماکولوژیک برای بررسی حافظه دراز مدت که در ایجاد آن هیپوکامپ یا ساختارهای جانبی مانند استریاتوم نقش دارند مورد استفاده قرار می‌گیرد [۵]. داروی فلومازنیل آنتاگونیست گیرنده بنزو دی‌ایزپین‌ها است. گیرنده بنزو دی‌ایزپین‌ها بر روی غشای سلول‌های عصبی قرار دارد و تحریک آنها سبب تسهیل ورود یون کلر و در نتیجه باعث افزایش اثر گابا می‌گردد [۶]. داروهای گروه بنزو دی‌ایزپین‌ها یکی از نام آشناترین داروهای مصرفی در کشور ماست که مصرف آن روز به‌روز رو به افزایش است. فلومازنیل برای کاهش اثرات بنزو دی‌ایزپین‌ها در کلینیک مورد استفاده قرار می‌گردد [۷]. مطالعات آزمایشگاهی نشان می‌دهند که تزریق بنزو دی‌ایزپین‌ها سبب اختلال در به‌خاطرآوری موش‌ها می‌گردد [۸]. با این حال، براساس یافته‌های پیشین با توجه به حساسیت هیپوکامپ به بنزو دی‌ایزپین‌ها و باکلوفن، بررسی برهم کنش این سیستم‌ها نیازمند مطالعه می‌باشد [۹]. فرآیندهای یادگیری و حافظه در تمام آزمون‌های مورد استفاده از طریق تزریق باکلوفن دچار اختلال شده است. با تزریق دارو بلاعده بعد از تمرین دادن حیوان، اثر دارو بر روی تثیت قابل بررسی می‌باشد. چنانچه تزریق دارو قبل از آزمون حافظه انجام گیرد، اثر آن بر روی برگشت حافظه قابل بررسی است [۱۰].

مقدمه

گاما آمینوبوتیریک اسید (GABA) نقش تعدیل کننده در مکانیسم حافظه دراز مدت دارد [۱]. باکلوفن مشتق کلروفنیل گابا می‌باشد. باکلوفن آگونیست گیرنده‌های گابا-ب است [۲]. باکلوفن با اثر شل کننده عضلانی در بیماران به کار می‌رود. در سال ۱۹۸۷ Swartzwelder و همکارانش نشان دادند که تزریق داخل صفاقی دوزهای ۵ و ۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن باکلوفن در موش‌های صحرایی پس از آموزش سبب اختلال در به‌خاطرآوری می‌شود [۳]. باکلوفن با تحریک گیرنده‌های گابا-ب در Nucleus basalis magnocellularis (NBM) تضعیف حافظه شده و مهار این گیرنده‌ها موجب تقویت حافظه می‌شود [۴]. الگوهای رفتاری متعددی برای سنجش حافظه و یادگیری در حیوانات آزمایشگاهی وجود دارد.

۱. دانشیار، مرکز تحقیقات فیزیولوژی اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی همدان
۲. کارشناسی ارشد فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

۳. دانشیار، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه پویا سینای همدان

* نشان نویسنده مسئول:

گروه زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

تلفن: ۰۸۱۱ ۸۳۸۰ ۱۳۱
دورنگاری: ۰۸۱۱ ۸۳۸۰ ۱۳۱

پست الکترونیک: zainabmy2012@yahoo.com

تاریخ پذیرش نهایی: ۹۲/۱۲/۱۷
تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۳۱

شده ثبت می‌گردید. در این مدل در صورتی که حیوان به مدت ۱۲۰ ثانیه در اتاق روشن بماند و وارد اتاق تاریک نشود، به عنوان یادگیری احترازی غیرفعال محسوب شده و آموزش متوقف می‌شود [۱۱]. لازم به ذکر است که حیوانات کنترل شوک دریافت نکردند؛ بدین صورت که همانند بالا آموزش دیدند، اما در مرحله آموزش شوک دریافت نکردند؛ ۳- به خاطرآوری: دو روز بعد از آموزش، موش را در قسمت روشن قرار داده و ۳۰ ثانیه بعد در بین قسمت روشن و تاریک باز شد. اولین ورود به اتاق تاریک (-Step) Through Latency, STL دقیقه رفتار حیوان ثبت شد. همچنین، برای مدت ۱۰ دقیقه اتاق تاریک سپری نمود و نیز تعداد ورودها به داخل اتاق تاریک در مدت ۱۰ دقیقه یادداشت گردید. پاسخ احترازی غیرفعال (Passive Avoidance Response, PAR) میزان احتراز حیوان از اتاق تاریک است که توسط زمان اولین ورود حیوان به این اتاق، تعداد ورودها و مدت زمان سپری شده در اتاق تاریک تعیین می‌شود [۱۱].

گروههای آزمایشی (تعداد حیوانات در هر گروه ۷ سر بود): ۱- NS: گروه بدون شوک و دارو که مراحل سازش و یک مرحله بدون شوک را انجام دادند و ۴۸ ساعت بعد آزمون به خاطرآوری در مورد آنها انجام شد؛ ۲- SS: گروه کنترل که مراحل سازش و آموزش به همراه شوک را انجام دادند و ۴۸ ساعت بعد آزمون به خاطرآوری در مورد آنها انجام شد؛ ۳- BAC: گروه شوک دیده که پس از آموزش تزریق داخل صفاقی باکلوفن به میزان 10 mg/kg دریافت کردند؛ ۴- FLU: گروه شوک دیده که پس از آموزش تزریق داخل صفاقی فلومازنیل به میزان 5 mg/kg دریافت کردند؛ ۵- FLU5+BAC: گروه شوک دیده که ۵ دقیقه بعد از آموزش تزریق داخل صفاقی فلومازنیل به میزان 0.5 mg/kg دریافت کردند؛ ۶- FLU90+BAC: گروه شوک دیده که ۱۰ دقیقه بعد از آموزش تزریق داخل صفاقی باکلوفن و 90 mg/kg دریافت کردند؛ ۷- FLU360+BAC: گروه شوک دیده که ۱۰ دقیقه بعد از آموزش تزریق داخل صفاقی باکلوفن و 360 mg/kg دریافت کردند. مراحل آزمایش (شوک) تا رسیدن به آستانه یادگیری PAL تکرار شد و در آخر تعداد آنها ثبت گردید. STL قبل از آموزش و STL اولین ورود در آزمایش به خاطرآوری (۴۸ ساعت بعد)، مدت زمان ماندن در اتاق تاریک و

مطالعه حاضر با هدف بررسی اثر فلومازنیل پس از آموزش بر فراموشی القایی توسط باکلوفن با استفاده از مدل احترازی غیرفعال انجام شد.

مواد و روش‌ها

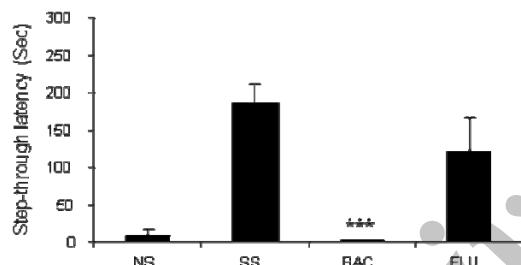
در این مطالعه از ۴۹ سر موش صحرایی نر بالغ از نژاد Wistar با وزن ۲۰۰-۲۵۰ گرم استفاده گردید. موش‌ها در دسته‌های چهار تابی در هر قفس تحت شرایط مناسب، حرارت ۲۰-۲۴ درجه سانتی‌گراد و چرخه روشنایی تاریکی ۱۲:۱۲ نگهداری شدند و آب و غذا به مقدار کافی در دسترس شان بود.

یادگیری احترازی غیرفعال (PAL): دستگاه PAL یک جعبه پلکسی گلامس دو قسمتی است که دارای یک بخش روشن و یک بخش تاریک می‌باشد. ابعاد دو قسمت باهم برابر است (سانتی‌متر $20 \times 20 \times 40$) و با یک دریچه 8×8 سانتی‌متری بهم راه دارند. در کف هر دو بخش میله‌هایی از فلز ضدزنگ به فاصله ۱ سانتی‌متر از هم قرار دارند. یک لامپ ۱۰۰ وات، ۴۰ سانتی‌متر بالای قسمت روشن دستگاه قرار دارد. کف قسمت تاریک به یک مدار الکتریکی وصل است که با روشن کردن کلید مدار، جریان الکتریکی با مدت، شدت و فرکانس تعیین شده از کف آن عبور می‌کند [۱۱].

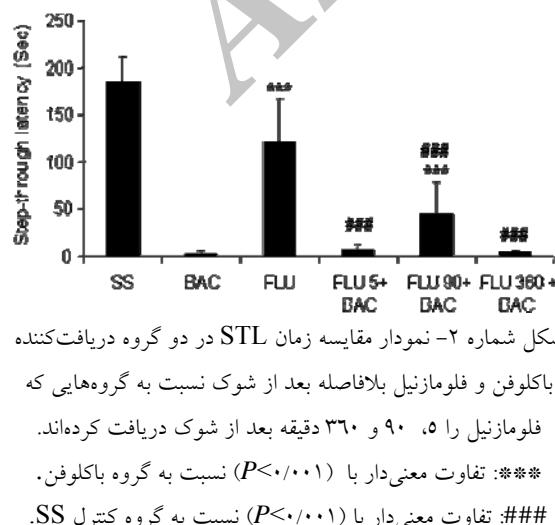
آزمایش ۱- سازش: ابتدا همهی موش‌های صحرایی در گروههای آزمایشی به دستگاه عادت داده شدند. ۳۰ ثانیه پس از قرار دادن حیوان در قسمت روشن، دریچه بین دو قسمت تاریک و روشن باز می‌شد. بلاfacile بعد از ورود حیوان به قسمت تاریک در بسته شده و حیوان از قسمت تاریک گرفته شده و به قفس باز گردانده می‌شد. این عمل ۳۰ دقیقه بعد تکرار می‌گردد [۱۱]: ۲- اکتساب: ۳۰ دقیقه بعد از مرتبه دوم سازش، مرحله آموزش انجام شد. همانند مرحله سازش بلاfacile بعد از ورود موش به قسمت تاریک، درب گیوتینی بین قسمت روشن و تاریک بسته شده و شوک الکتریکی با فرکانس 50 هرتز و شدت 0.8 میلی‌آمپر به مدت ۲ ثانیه به حیوان اعمال می‌شد. بعد از ۳۰ ثانیه موش از قسمت تاریک گرفته شده و به قفس باز گردانده می‌شد. ۱۰ دقیقه بعد رفتار موش همانند قبل آزمایش می‌گردد؛ به این صورت که پس از قرار دادن حیوان در قسمت روشن دریچه بین دو قسمت تاریک و روشن باز می‌شد، عدم ورود به قسمت تاریک برای مدت ۱۲۰ ثانیه به عنوان اکتساب موقتی آمیز PAL در نظر گرفته می‌شد؛ در غیر این صورت با ورود حیوان به قسمت تاریک برای بار دوم، در بسته شده و حیوان برای بار دوم همان شوک را دریافت می‌کرد. تعداد دفعات آموزش مورد نیاز تا رسیدن حیوان به معیار تعیین

اثر فلومازنیل به همراه باکلوفن بر روی تثبیت یادگیری احترازی غیرفعال بر اساس TDC آزمون به خاطرآوری: تزریق فلومازنیل بعد از شوک در زمانهای مختلف اثربوده است TDC به خاطرآوری نسبت به گروه باکلوفن به تهایی ندارد و تفاوت معنی داری را نشان نمی دهد. از طرفی تمامی گروهها از لحظه زمان ماندن در اتفاق تاریک با گروه کنترل تفاوت معنی دار دارند ($P < 0.001$): به این معنی که مدت ماندن در اتفاق تاریک در مقایسه با گروه کنترل در تمامی گروهها طولانی تر می باشد (شکل شماره ۳).

اثر فلومازنیل به همراه باکلوفن بر روی تثبیت یادگیری احترازی غیرفعال بر اساس تعداد ترددات بین اتفاق های تاریک و روشن: همانطور که در شکل شماره ۴ دیده می شود، تعداد تردد در گروههای باکلوفن به تهایی و باکلوفن به همراه فلومازنیل ۹۰ دقیقه بعد از آموزش به طور معنی داری کمتر از گروه شوک دیده بدون دارو می باشد ($P < 0.001$), در حالی که سایر گروهها با گروه SS تفاوت معنی داری را نشان نمی دهند.

شکل شماره ۱- نمودار STL به خاطرآوری در دو گروه دریافت کننده باکلوفن و فلومازنیل نسبت به گروه شوک دیده و بدون دارو (SS) و گروه شوک ندیده و بدون دارو (NS).
*: تفاوت معنی دار ($P < 0.001$) نسبت به گروه SS.

شکل شماره ۲- نمودار مقایسه زمان STL در دو گروه دریافت کننده باکلوفن و فلومازنیل بالا فاصله بعد از شوک نسبت به گروههای که فلومازنیل را ۵، ۹۰ و ۳۶۰ دقیقه بعد از شوک دریافت کنند.
*: تفاوت معنی دار با ($P < 0.001$) نسبت به گروه باکلوفن.
#: تفاوت معنی دار با ($P < 0.001$) نسبت به گروه کنترل SS.

تعداد رفت و آمد ها بین اتفاق تاریک و روشن طی آزمون به خاطر آوری در مورد هر یک از نمونه ها ثبت شد.

تجزیه و تحلیل آماری: نتایج ابتدا به وسیله ای تست Kolmogorov-smirnov آنالیز شدند. تفاوت معنی دار میان گروهها به وسیله آنالیز واریانس یک طرفه بررسی شد و از آزمون توکی (Tukey's test) برای تعیین تفاوت بین گروهها استفاده شد.

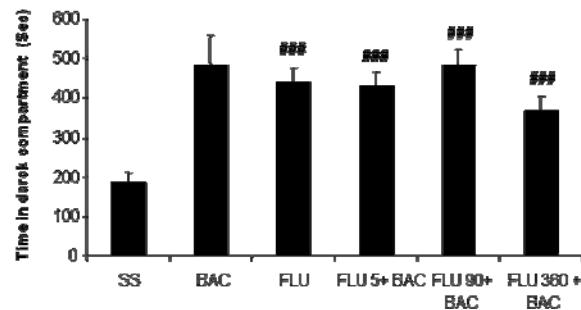
نتایج

یکسان بودن گروهها قبل از آموزش و مقایسه یادگیری احترازی غیرفعال در گروههای مختلف آزمایشی: بررسی آماری نتایج گروههای آزمایشی با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه در مورد STL قبل از آموزش نشان می دهد که گروهها از لحظه تمایل ورود به اتفاق تاریک با یکدیگر یکسان بودند ($P > 0.05$) و سپس به صورت تصادفی به گروههای آزمایشی تقسیم شدند. هم چنین، تفاوت معنی دار آماری از لحظه تعداد مراحل تا اکتساب PAL بین گروهها مشاهده نشد.

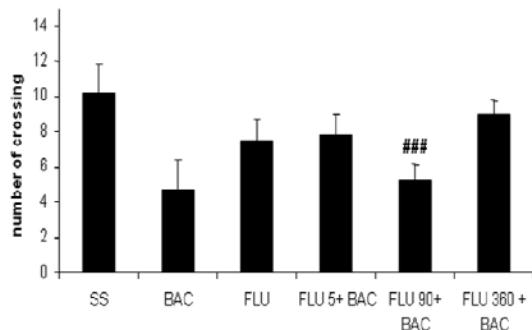
اثر دریافت باکلوفن و فلومازنیل بر روی به خاطرآوری: بررسی اثر تزریق باکلوفن و فلومازنیل بر STL به خاطرآوری PAL نشان می دهد (شکل شماره ۱) که زمان STL به خاطرآوری گروه باکلوفن به طور معنی داری ($P < 0.001$) پائین تر از زمان مربوط به گروه شوک دیده است (SS) و فراموشی توسط باکلوفن ایجاد شده است. اما، گروه دریافت کننده فلومازنیل تفاوت آماری با گروه SS نشان نداد، به این معنی که فلومازنیل سبب القاء فراموشی نمی شود.

اثر فلومازنیل به همراه باکلوفن بر روی تثبیت یادگیری احترازی غیرفعال بر اساس STL آزمون به خاطرآوری: شکل شماره ۲، نتایج بررسی اثر تزریق باکلوفن و فلومازنیل به تهایی و تزریق باکلوفن و سپس فلومازنیل ۵، ۹۰ و ۳۶۰ دقیقه پس از آموزش بر STL به خاطرآوری را نشان می دهد. فلومازنیل ۵ و ۳۶۰ دقیقه بعد از آموزش اثربوده بر روی فراموشی باکلوفن ندارد، ولی فلومازنیل ۹۰ دقیقه بعد از آموزش فراموشی را کاهش داده، به گونه ای که STL این گروه با گروه فلومازنیل دارای تفاوت معنی دار می باشد ($P < 0.01$) و به صورت معنی داری بیش از گروه باکلوفن به تهایی می باشد ($P < 0.001$). اما، در عین حال به مقدار مربوط به گروه کنترل نرسیده است و با گروه کنترل نیز دارای تفاوت معنی دار می باشد ($P < 0.001$).

[۱۲]. بررسی نقش گیرنده‌های گابا_Aب موجود در هسته قاعده‌ای مغز جلویی در یادگیری و حافظه، با استفاده از ترکیب CGP35348 (آناتاگونیست گیرنده گابا) نشان داده است که این ترکیب سبب افزایش حافظه شده و باکلوفن بر روی حافظه تأثیر مهاری گذاشته و باعث تضعیف آن می‌شود [۴]. بررسی فراموشی گذرا ناشی از باکلوفن نشان می‌دهد که اختلال در حافظه ناشی از تزریق باکلوفن در انسان نادر است [۴]. بر اساس بخش اول نتایج ما، نشان داده شد که همانند مطالعات قبلی تزریق باکلوفن سبب القاء فراموشی می‌گردد. نشان داده شده است که آگونوئیست گیرنده گابا در درمان اختلال حافظه حسی و حرکتی در موش موثر است [۷]. به علاوه، مطالعات قبلی نشان داده‌اند که گیرنده‌های بتا-آدرنرژیک ممکن است در تنظیم حافظه در مقابل گیرنده‌های گابا-ب، نقش داشته باشند. و اثبات شده است که گیرنده‌های گابا-ب، یک نقش مهم را در یادگیری و فرآیندهای حافظه بازی می‌کنند. این گیرنده‌ها تنظیم فرایند حافظه را در انسان و موش‌ها و میمون‌ها به عهده دارند [۱۳]. داروی باکلوفن ذخیره سازی حافظه را تحت تأثیر قرار داده و از طریق تأثیر بر سیستم‌های کولینرژیک این اثرات قابل تفسیر می‌باشد [۱۴]. بررسی مدولاسیون گاباترزیک بر حافظه و فراموشی القایی در موش نشان داده است که اختلال در سیستم‌های کولینرژیک و گاباترزیک نقش مهمی در اختلال حافظه دارد [۱۵]. با بررسی اثر بنزوپیازپین‌ها بر اضطراب محققان دریافت‌هایی که بنزوپیازپین‌ها با تأثیر بر گیرنده‌های گابا، باعث کاهش تحریک‌پذیری سلول‌های عصبی می‌شوند؛ در نتیجه این ارتباط بین سلول‌های عصبی، بسیاری از عملکردی‌های مغز را کاهش می‌دهد [۱۶]. مطالعه حاضر نیز که با استفاده از فلومازنیل به عنوان آناتاگونیست گیرنده‌های بنزوپیازپین‌ها و اثر آن بر فراموشی القایی توسط باکلوفن انجام شده نیز برهم‌کنش بین این دو سیستم نورو-ترانسمیتری را تایید می‌نماید. مطالعات نشان می‌دهد تزریق فلومازنیل بر روی موش‌های نابالغ دارای آسیب مغزی از طریق اثر بر گیرنده‌های گابا سبب یهود یادگیری و حافظه تضعیف شده می‌گردد [۱۷]. فلومازنیل در موش‌هایی که ناحیه سپتوم در آنها آسیب دیده است اثری بر یادگیری فضایی ندارد، اما می‌تواند اثر تسهیلی نیکوتین بر یادگیری این موش‌ها را بلوك نماید. اما در یادگیری احترازی مهاری فلومازنیل اثر تسهیلی بر یادگیری دارد [۱۸]. تزریق بنزوپیازپین‌ها در داخل هسته سپتوم حافظه کوتاه مدت را مختلف می‌کند [۱۹]. نتایج تحقیق ما نیز با نتایج اولیه Alyssa و همکاران [۱۸] از این جهت که فلومازنیل به تنهایی در مورد یکی از پارامترها که ماندن در اتاق تاریک بود، تحریب حافظه را نشان داد و در مورد سایر پارامترها چنین اثری نداشت، مطابقت دارد.

شکل شماره ۳- نمودار زمان TDC در دو گروه دریافت‌کننده باکلوفن و فلومازنیل بلافارصله بعد از شوک نسبت به گروه‌هایی که فلومازنیل را ۵، ۹۰ و ۳۶۰ دقیقه بعد از شوک دریافت کرده‌اند. #####: تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل SS.

شکل شماره ۴- نمودار تعداد ترددات بین اتاق تاریک و روشن در دو گروه دریافت‌کننده باکلوفن و فلومازنیل بلافارصله بعد از شوک نسبت به گروه‌هایی که فلومازنیل را ۵ و ۹۰ و ۳۶۰ دقیقه بعد از شوک دریافت کرده‌اند.

#####: تفاوت معنی‌دار با گروه کنترل SS.

بحث

نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که: الف) همانند مطالعات قبلی تزریق باکلوفن سبب القاء فراموشی گردید؛ ب) فلومازنیل به تنهایی اثری بر به خاطرآوری ندارد؛ و ج) اثر فلومازنیل بر فراموشی القایی توسط باکلوفن وابسته به زمان می‌باشد؛ به طوری که فلومازنیل ۹۰ دقیقه پس از آموزش می‌تواند اثر القاء فراموشی باکلوفن را در پاسخ احترازی غیرفعال مهار کند. نورجاه و همکارانش نشان داده‌اند که باکلوفن از طریق تحریک گیرنده‌های گابا-ب، موجب تضعیف حافظه می‌گردد [۴]. بر اساس مطالعات قبلی مشخص شده است که باکلوفن با ایجاد اختلال در فرآیندهای یادگیری و حافظه بر روی مکانیسم آدرنوسپتور تأثیر گذاشته و آن را چهار اختلال می‌نماید [۱۱]. همچنین، مشخص شده است که باکلوفن بر روی یادگیری فضایی تأثیر گذاشته و گیرنده‌های گابا در گیر در این مکانیسم را چهار اختلال می‌کند

کلی فلومازنیل می‌تواند فراموشی القایی توسط باکلوفن را خستی نماید. البته این اثر وابسته به زمان می‌باشد؛ به گونه‌ای که هنگامی که تزریق فلومازنیل بعد از باکلوفن و با فاصله زمانی انجام می‌شود بر روی گیرنده‌ها تأثیر گذاشته و اثر باکلوفن را مهار می‌نماید. با این حال بر اساس یافته‌های پیشین با توجه به حساسیت هیپوکامپ به بنزوپیازپین‌ها و باکلوفن و دخالت در حافظه بررسی برهمن کش این سیستم‌ها نیازمند مطالعه بیشتری می‌باشد.

تشکر و قدردانی

این پایان‌نامه با حمایت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان و با همکاری و راهنمایی استاد مرکز تحقیقات فیزیولوژی اعصاب دانشگاه علوم پزشکی همدان انجام شده است و بدین‌وسیله از حمایت‌های ایشان تقدیر و تشکر می‌نمایم.

اما با نتایج Ochalski و همکاران [۱۷] دارای تضاد می‌باشد که احتمالاً به دلیل اختلاف روش کار می‌باشد. در حال حاضر با توجه به نتایج حاصل از آزمایش ۱ و ۲ می‌توان گفت که چون برهمن کشن دو سیستم گابائرژیک و بنزوپیازپین‌ها قبل از تنشان داده شده است [۱۷]، لذا تا زمانی که غلظت فلومازنیل و باکلوفن برابر باشد فلومازنیل می‌تواند اثر مهاری باکلوفن را آتناگونیزه نماید و در نتیجه فلومازنیل در رقابت با باکلوفن جهت اتصال به گیرنده‌های گابا-ب، غالب می‌شود و وقتی که زمان تزریق تغییر پیدا کرده و زمان فلومازنیل بعد از باکلوفن باشد، یعنی اثر ماندگاری آن حفظ شود تأثیر آن روی حافظه بیشتر است و می‌توان نتیجه گرفت که اگر از دوزهای بالایی استفاده شود، احتمالاً اثر باکلوفن را چندین برابر کاهش داده و باعث تقویت حافظه می‌شود.

نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌های این مطالعه می‌توان نتیجه گرفت که به طور

References:

- [1] Dash PK, Mach SA, Blum S, Moore AN. Intrahippocampal Wortmannin Infusion Enhances Long-Term Spatial and Contextual Memories. *Learn Mem* 2002; 9(4): 167-77.
- [2] Mezler M, Müller T, Raming K. Cloning and functional expression of GABA (B) receptors from *Drosophila*. *Eur J Neurosci* 2001; 13(3): 477-86.
- [3] Swartzwelder HS, Tilson HA, McLamb RL, Wilson WA. Baclofen disrupts passive avoidance retention in rats. *Psychopharmacol (Berl)* 1987; 92(3): 398-401.
- [4] Nourjah P, Rostami P, Barzegar Befrouei MH. The role of GABA-B receptors of NBM in learning and memory. *Iran J Biol* 2007; 20(3): 278-87.
- [5] Izquierdo I, Medina JH. Memory formation: the sequence of biochemical events in the hippocampus and its connection to activity in other brain structures. *Neurobiol Learn Mem* 1997; 68(3): 285-316.
- [6] Shoja Sefati S. The efficacy of Citalopram, Clomipramine and Alprazolam in reducing the negative symptoms of schizophrenia. *J Rehab* 2003; 4-1: 42-9.
- [7] Mizoguchi H, Yamada K. Pharmacologic Treatment with GABA (B) Receptor Agonist of Methamphetamine-Induced Cognitive Impairment in Mice. *Curr Neuropharmacol* 2011; 9(1): 109-12.
- [8] Heinrichs SC, Leite-Morris KA, Carey RJ, Kaplan GB. Baclofen enhances extinction of opiate conditioned place preference. *Behav Brain Res* 2010; 207(2): 353-9.
- [9] Abel T, Lattal KM. Molecular mechanisms of memory acquisition, consolidation and retrieval. *Curr Opin Neurobiol* 2001; 11(2): 180-7.
- [10] Liu X, Davis RL. The GABAergic anterior paired lateral neuron suppresses and is suppressed by olfactory learning. *Nat Neurosci* 2009; 12(1): 53-9.
- [11] Zarrindast MR, Khodjastehfar E, Oryan S, Torkaman-Boutorabi A. Baclofen-impairment of memory retention in rats: possible interaction with adrenoceptor mechanism(s). *Eur J Pharmacol* 2001; 411(3): 283-8.
- [12] Arolofo MP, Zanudio MA, Ramirez OA. Baclofen infused in rat hippocampal formation impairs spatial learning. *Hippocampus* 1998; 8(2): 109-13.
- [13] Zarrindast MR, Haidari H, Jafari MR, Djahanguiri B. Influence of beta-adrenoceptor agonists and antagonists on baclofen-induced memory impairment in mice. *Behav Pharmacol* 2004; 15(4): 293-7.
- [14] Castellano C, McGaugh JL. Oxotremorine attenuates retrograde amnesia induced by post-training administration of the GABAergic agonists muscimol and baclofen. *Behav Neural Biol* 1991; 56(1): 25-31.
- [15] Nabeshima T, Noda Y, Itoh K, Kameyama T. Role of cholinergic and GABAergic neuronal systems in cycloheximide-induced amnesia in mice. *Pharmacol Biochem Be* 1988; 31(2): 405-9.
- [16] Zavala F. Benzodiazepines, anxiety and immunity. *Pharmacol Ther* 1997; 75(3): 199-216.
- [17] Ochalski PG, Fellows-Mayle W, Hsieh LB, Srinivas R, Okonkwo DO, Dixon CE, et al. Flumazenil administration attenuates cognitive impairment in immature rats after controlled cortical impact. *J Neurotraum* 2010; 27(3): 647-51.
- [18] Alyssa B, O'Neill AB, Brioni JD. Effect of flumazenil on the memory-enhancing properties of (-)-nicotine in rodents. *Drug Develop Res* 1994; 31(1): 38-44.
- [19] William R, Stackman Jr, Medial Septal Benzodiazepine Receptors and Spatial Working Memory: Behavioral and Electrophysiological Determinants. 1st ed. New Jersey: Rutgers University Publication; 1995. p. 45.